

МИШКАТА И КЪРТИЦАТА

chitanka.info

Веднъж мишката поискала да ожени сина си, но искала да вземе снаха по-лична от себе си, та да ѝ е лика-прилика.

— Кой е по-личен от мен? — попитала тя.

Казали ѝ за слънцето. Мишката отишла при слънцето и му рекла:

— Слънце, знаеш ли защо дойдох при тебе?

А то отвърнало засмяно:

— Откъде да знам!

— Казаха ми, че си било най-личното, а пък аз искам да взема щерката ти за сина си, защото само такива лични люде са ни лика-прилика.

— Аз не съм най-личното — отвърнало слънцето. — От мен и по-прославени има.

— Че кой е по-прославен от теб, кажи? — рекла мишката.

— Кой ли? — засмяло се пак слънцето. — Облакът. Аз, като грея над земята, не мога да премина през него и той ме затуля. Иди при облака.

Мишката отишла при облака, поклонила му се и му казала:

— Облаче, дойдох при теб за една работа. Искам да оженя сина си за твоята щерка, която е достойна за него. Казаха ми, че ти си бил по-голям от слънцето и си го затулвал. Това истина ли е?

— Не! — отвърнал облакът. — Аз не съм най-големият, от мен има и по-голям.

— А кой е той? — попитала мишката. — Да ида да поискам щерка му за сина си.

— Кой ли? — свъсил вежди облакът. — Вятърът, който ме разкарва и не ми дава да премина над планината.

Мишката отишла при вятъра, а той я пратил да иде при долината. Мишката отишла при долината и казала:

— Долина, дойдох при теб да искам щерка ти за сина си. Казаха ми, че ти си била най-лична от всички на света.

— Аз ли! — учудила се долината. — Не съм аз. И от мене има по-горен.

— Кой е? — попитала мишката.

— Кой ли? Реката, която не мога да удържа, щом придойде.

Мишката изтичала при реката и я попитала, като е най-горна от всички, ще ли ѝ даде щерка си за снаха. Реката отвърнала:

— Не, не съм аз най-важната. От мен има и по-важен.

— Кой е той?

— Брегът, който не ми дава да се разливам. Иди при него.

Мишката отишла при брега и рекла:

— Чух, че ти си най-важният от всички на света, затова дойдох при тебе. Искам дъщеря ти за жена на моя син.

А брегът отвърнал:

— Не съм аз. Аз се подчинявам на къртицата, която ме рови, събаря и не оставя по мен здраво място. Иди при нея.

Мишката изтичала при къртицата, която тъкмо си правела нова дупка в брега.

— Ти ли си най-важната на света? — попитала я тя.

Къртицата отвърнала:

— Най-важни са слънцето, облакът, вятърът, долината, реката и брегът, които ми пречат.

— Аз вече ходих при тях! — извикала нетърпеливо мишката. — Питам ги, а те ми казаха за тебе. Затова дойдох да искам твоята щерка за сина си, защото снаха ми трябва да е от лична по-лична.

Поразмислила къртицата и накрая казала:

— Че да ти я дам, защо да не ти я дам!

И омъжила щерка си за сина на мишката.

Когато направили сватбата, мишката погледнала кожуха на снаха си, видяла, че много прилича на кожуха на сина ѝ, па си рекла:

— Що ли ми трябваше толкова път да бия, та да намеря най-личната мома, когато и тя била съвсем като нас, мишките...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.